

מסכת בזיר

פרק ג' משנה ו'

מי שפזר נזירות ברבה והשלים את נזירותו, ואמר כה בא לארץ, בית שמאי אומרים, נזיר שלשים יום, בבית הלל אומרים, נזיר בעלה. מעשה בהילני הפלכה, שחקד בנה לפלחה, ואמרה, אם יבא בני מון הפלחה בשלום אהא נזירה שבע שנים, ובא בנה מון הפלחה, וקיתה נזירה שבע שנים. ובסוף שבע שנים עלתה לארץ, והורינה בית הלל שתקאה נזירה עוד שבע שנים לאחרות. ובסוף שבע שנים נטמאת, ונמצאת נזירה שעשרים ואחת שנה. אמר רבי יהודה, לא קיתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה: